

Medens jeg altsaa, hvis det hele forelaa klart oplyst, ubetinget kunde anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag, vil jeg lade det bero noget paa, hvad der maatte fremkomme her i Salen, om jeg senere vil tillade mig at foreslaa et Udvalg nedsat. Foreløbig ser mit Parti og jeg saaledes paa Sagen, at vi er i høj Grad villige til at gøre det foreliggende Lovforslag til Genstand for en velvillig og meget hurtig Behandling.

Lewinsky: Jeg skal ikke lade mig friste af den ærede foregaaende Taler til at gaa ind paa Lovforslagets Forhistorie, men holde mig til de faa Punkter, som Lovforslaget angaar. Med Hensyn til § 1, som foreslaar, at § 2, 2det Stykke, 2det Punktum, i den gældende Lov ophæves, kan jeg kun udtale, at jeg finder dette paa sin Plads. Efter at de paagældende Læger har virket i denne Aarrække, vilde det forekomme mig at være aldeles urimeligt, om man nu vilde afskedige dem eller forlange en Prøve af dem, naar de i disse Aar har virket paa tilfredsstillende Maade og derigennem tilstrækkelig vist, at de bør blive paa deres Plads. Jeg finder det derfor rigtigt at opheve den omtalte Bestemmelse i Loven af 1914.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 kunde jeg ønske at udtale, at naar Loven, som Indenrigsministeren oplyser i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, har vist sig at være tilfredsstillende, saa er det naturligt, at man ikke giver sig til at lave om paa den. Men jeg kunde ønske, at man gik et Skridt videre, idet det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at beholde denne Revisionsbestemmelse. Man kunde akkurat lige saa godt afskaffe Revisionsbestemmelsen, idet det jo altid staar saavel Regeringen som det enkelte Tings Medlemmer frit for at stille Forslag om Ændringer i Loven. Man behøver aldeles ikke at have en saadan Bestemmelse, for at der skal kunne ske en Revision af Loven, den kan komme naar som helst. Og hvis ikke Indenrigsministeren har noget særligt Ønske om at beholde Revisionsbestemmelsen, vil jeg anbefale, at man ændrer dette Punkt saaledes, at Revisionsbestemmelsen udgaa af Loven.

Piper: Det lille Lovforslag, der her foreligger til Behandling, synes mig ganske selvfølgelig. Efter alt, hvad jeg har bragt i Erfaring, har Embedslægeoven virket tilfredsstillende i den Række Aar, hvori den har bestaaet. Jeg vilde derfor finde det

ganske upaakrævet, om den toges op til Revision; og jeg kan saaledes tiltræde Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, der gaar ud paa at udskyde Revisionen til 1930. Jeg kunde for saa vidt godt slutte mig til den ærede sidste Taler (Lewinsky) og gaa med til, at Revisionsbestemmelsen udgik. Jeg er ingen Ven af Revisionsbestemmelser i Lovene, naar det ikke drejer sig om Lovgivning paa helt nye specielle Omraader, altsaa om en Forsøgslovgivning.

Hvad Bestemmelsen i § 1 angaar, var jeg allerede i sin Tid imod, at disse Embedslæger kun skulde ansættes paa et vist Aaremaal. Det er ret meningsløst, at en Mand, der anses for habil til at varetage Embedslægegeringen gennem 10 Aar, skal være nødt til at gaa, naar de 10 Aar er gaaet, fordi han ikke vil underkaste sig en ny Eksamen; derved paabyrdes der ogsaa det offentlige Udgifter til Pension. Hans Virksomhed gennem de 10 Aar maa være tilstrækkeligt Bevis for, at han er Pladsen voksen. Jeg kan derfor tiltræde, at denne Bestemmelse udgaa af Loven.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne dette lille Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme.

Gunnar Føg-Petersen: Den første Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag gaar, som nævnt, ud paa, at § 2, 2det Stykke, 2det Punktum, i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 ophæves, saaledes at *de 4* Embedslæger — saaledes staar der i Bemærkningerne til Lovforslaget, uden at man faar noget at vide om, hvad det er for fire Embedslæger; det staar, som om det var almindelig bekendt, at det drejer sig om fire —, der ikke har underkastet sig Prøven, og som efter Loven nu skulde afskediges, faar Lov til at fortsætte. Jeg skal ikke modsætte mig denne Ændring, da jeg meget vel kan gaa ind paa, som der siges, at disse fire Læger opfylder deres Pligt saa godt overfor Staten, at der ikke er Grund til ikke at beholde dem. Men det forekommer mig, at det er en lidt mærkelig Fremgangsmaade, man fra Administrationens og Rigsdagens Side har brugt i denne Sag. Man vedtager i 1914 en Lov, hvorefter en hel Række Læger, for en væsentlig Del Læger, som hidtil har været Distriktslæger, gaar over og bliver Kredslæger. Man siger til dem: I skal inden 1925 tage en Eksamen, og hvis I ikke tager den, faar I jeres Afsked i 1925. Saa siger disse Folk, hvoraf mange er ældre: Det er da ogsaa en forbandet Bestemmelse, her skal vi sidde og læse og studere og tage Eksamen igen. Jeg husker, det vakte megen